

доволі успішно реагують на ці виклики. Їм вдається зберігати операційний дохід в основному завдяки оптимізації витрат та готовності менеджменту адекватно реагувати на сучасні проблеми. При цьому шість фінустанов з початку повномасштабного вторгнення РФ заявили про свою неплатоспроможність (Мегабанк, Банк Форвард, Банк Січ, МР Банк, Промінвестбанк, Айбокс Банк, кожен з яких не являвся системно важливим банком для вітчизняної економіки та мав певні зауваження НБУ до своєї роботи ще до війни). Політика держави наразі спрямована на розробку механізмів забезпечення привабливих умов для повернення клієнтів, у тому числі й тих, які вимушено виїхали з України, що матиме безпосередній вплив на стабільність економіки у найближчій перспективі.

Література:

1. Національний Банк України. Офіційний сайт. URL: <https://bank.gov.ua/> (Дата звернення 16.04.2023).
2. Про внесення змін до Постанови Правління Національного банку України від 24 лютого 2022 року № 18: Постанова Правління Національного Банку України від 21 липня 2022 р. № 154. URL: https://bank.gov.ua/ua/legislation/Resolution_21072022_154 (Дата звернення 18.04.2023).
3. Про деякі питання діяльності банків України та банківських груп: Постанова Правління Національного Банку України від 25 лютого 2022 р. №23. URL: https://bank.gov.ua/ua/legislation/Resolution_25022022_23 (Дата звернення 15.04.2023).
4. Про роботу банківської системи в період запровадження воєнного стану: Постанова Правління Національного Банку України від 24. 02. 2022 р. №18. URL: https://bank.gov.ua/ua/legislation/Resolution_24022022_18 (Дата звернення 14.04.2023).
5. Щодо обслуговування споживчих кредитів: лист Національного Банку України від 14 квітня 2022 р. №21. URL: <https://document.vobu.ua/doc/11315> (Дата звернення 21.04.2023).

Ільницька І.

«Фінанси, банківська справа та страхування», 4 курс

Степура М.

к.е.н., доцент кафедри фінансів імені Віктора Федосова

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Одним із основних шляхів якісного економічного розвитку є процес індустріалізації, що сприяє активній політиці розвитку інновацій у промисловій сфері. Важливо зазначити, що Україна володіє великими ресурсами для економічного розвитку, але деякі проблеми залишаються ще невирішеними, тому потребують детальнішого дослідження і впровадження нових рішень.

До питання вивчення економічного розвитку промислових підприємств зверталось багато науковців, таких як: О. Амоша, Я. Жаліло, О. Кушніренко, О. Новікова, Л. Петрашко, В. Шевченко та багато інших дослідників [1, 4].

Важливо зазначити, що промислові підприємства України надають вагомий внесок у економічний розвиток країни. Аналізуючи статистичні показники, необхідно підкреслити, що в Україні налічується майже 40 тисяч підприємств, що забезпечують зайнятість у різноманітних сферах держави. Важливо вказати, що на промислові підприємства припадає понад 70 % товарного експорту, а міжнародна торгівля

промисловими товарами відіграє велику роль саме в економіці держави [1]. Таким чином, економічний розвиток у сфері промислового виробництва сприяє економічній безпеці в країні, прискорює розвиток та якість рушійних змін.

Необхідно зазначити, що умови нестабільності у промисловості почали розвиватися ще задовго до пандемії коронавірусу і повномасштабного вторгнення в Україну. Аналізуючи 2019-2020 роки, можемо зазначити, що були наявні низьку тренди в експортоорієнтованих виробництвах сфери металургії та машинобудування. Тому, саме у той період розпочалася наявна криза у промисловості країни [1]. За даними Державної служби статистики у 2022 році промислове виробництво в Україні впало на 36,9%.

За результатами опублікованих аналітичних звітів UNIDO (Організації об'єднаних націй промислового розвитку) і Світового банку було виявлено перелік ризиків, що впливають на економічну безпеку промислових підприємств, а саме: розірвання традиційних ланцюгів постачання, поглинання збанкрутілих та фінансово нестабільних компаній великими холдингами, що спричиняє поглиблення монополізації [2].

Як зазначають науковці, промисловий сектор України упродовж наступних років повинен розвиватися за умов таких викликів: посилення тренду на локалізацію ланцюгів виробництва у межах національних економік задля підвищення стійкості ланцюгів постачання та мінімізації залежностей від зовнішніх партнерів; подальше зниження попиту на певні основні позиції українського промислового експорту через згортання європейськими партнерами різноманітних інвестиційних програм, встановлення високої і жорсткої конкуренції на експортних ринках; посилення цифрової складової конкурентоспроможності промислових підприємств; розбудови розвиненого промислового комплексу на пріоритетних принципах ЄС - "зеленого" та цифрового переходу, створення умов, які сприятимуть розвитку нових високотехнологічних виробництв та інноваційних систем з урахуванням цілей сталого розвитку та перспектив європейської інтеграції. [1; 4].

Одним із важливих досягнень в сфері промислового розвитку України є запровадження і діяльність Національного комітету з питань промислового розвитку. Завдання комітету полягають у створенні високотехнологічної індустріальної моделі державної промисловості, нарощування товарів з високою доданою вартістю на зовнішньому ринку, створення нових робочих місць. Аналізуючи діяльність Національного комітету, можемо зробити висновок, що вже є наявні успіхи, наприклад, було розроблено декілька постанов Кабміну щодо стимулювання сфери промисловості, діючих промислових підприємств, та стратегічні орієнтири розвитку [3].

Отже, варто зазначити, що економічний розвиток промислових підприємств в умовах зовнішньої нестабільності є дуже важливим для збагачення економіки держави. існуючих довоєнних стратегіях розвитку промисловості в Україні також передбачено кроки, спрямовані на розвиток у європейському напрямі, але, на жаль, руйнівна війна суттєво зменшила можливості їх застосування. Сьогодні стан промисловості в економічній системі України перш за все потребує відновлення і створення перш за все умов для запровадження Індустрії-4 за рахунок формування багатокомпонентної промислової політики шляхом застосування нових моделей технологічної організації та управління [5]. Для цього необхідно підтримувати інноваційні підходи стосовно вдосконалення промислового сектору, зменшення перешкод при спробах розширення

присутності вітчизняного товаровиробника на зовнішніх ринках [6], визначити ефективні кроки поступового відновлення і розвитку промислового комплексу, враховуючи стратегічні орієнтири [7], та забезпечити відповідні контрольні заходи щодо його виконання.

Література:

1. В. В. Бобиль, С. С. Дегтяр (2021) Економічний розвиток промислових підприємств в умовах фінансової нестабільності: європейський досвід та українські реалії. Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка». № 5.
2. WORLD BANK ECA ECONOMIC UPDATE SPRING 2020. Office of the Chief Economist. <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/33476/9781464815645.pdf>.
3. Постанова КМУ 711 від 11.10.2016 року «Про утворення Національного комітету з промислового розвитку» <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/711-2016-%D0%BF#Text>
4. Kushnirenko, Oksana & Gakhovich, Nataliia & Venger, Liliia. (2023). STRATEGIC SCENARIOS FOR SUSTAINABLE INDUSTRIAL DEVELOPMENT OF UKRAINE IN THE POST-WAR PERIOD. Baltic Journal of Economic Studies. 9. 89-99.
5. План відновлення України. Національна рада відновлення. Липень 2022. URL: <https://ua.urc2022.com/plan-vidnovlennya-ukrayini>
6. Н.А. Липовська, Д.М. Бондаренко (2022) Трансформація концептуальних засад державної промислової політики України в післявоєнний період. Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права. Випуск 6. <http://www.chasopys-ppp.dp.ua/index.php/chasopys/article/view/322/282>
7. В.Г. Герасимчук (2021) Стратегія розвитку промислового комплексу: наміри, механізми реалізації, відповідальність. Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», Ukraine <http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/230058>

Іюрг С.

*К.е.н. старший викладач кафедри фінансового менеджменту та фондового ринку
Одеський національний економічний університет*

ФІНАНСУВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ: ЕКОЛОГІЧНА СКЛАДОВА

Проблематика фінансування розвитку підприємств досить широко обговорюється у працях як вітчизняних так і зарубіжних науковців. Темпи і якість економічного розвитку економіки будь якої країни визначаються, передусім, темпами і якістю економічного розвитку підприємств.

Дане питання освітлюється у роботах класиків економічної теорії (А. Сміта, Д. Рікардо, К. Маркса, А. Маршалла, Дж. М. Кейнса) та у більш пізніх роботах видатних представників західної та американської школи фінансового менеджменту (Брігхем, Л. Гапенскі, С. Росс, Дж. К. Ван Хорн, Дж. М. Вахович та ін.).

Більшість провідних європейських економістів розглядають економічний розвиток через призму вирішення екологічних проблем[1; 2]. Такий рівень постановки питання є досить виправданим з точки зору рівня розвиненості економічних відносин та об'єктивних наслідків глобального потепління та кліматичних змін ним обумовлених. Наразі ряд європейських країн протягом останніх років терпить значні збитки від втрат понесених аграрним сектором внаслідок кліматичних катаклізмів та змін.

Теорія «зеленої економіки», що з'явилася у кінці 20 сторіччя (Є.Ф.Шумахер, Г. Дейлі), сьогодні так чи інакше, фактично пронизує економічні відносини усіх